

det betalte beløb (kreditkøbsprisen) tilbagebetalt af sælgeren, jf. forbrugeraftalelovens § 21, stk. 1 og 2, vil imidlertid heri også indgå kreditomkostninger i form af stiftelsesomkostninger og lignende. Hæftelsesreglerne i kreditaftalelovens § 33, stk. 2, vil derfor kunne føre til, at forbrugeren også kan kræve disse omkostninger tilbagebetalt af kreditgiveren. Det samme gælder ved kreditaftaler med henblik på opnåelse af en *tjenesteydelse*, når vederlaget for tjenesteydelsen dækkes helt eller delvis ved lån indrømmet forbrugeren af en tredjemand på grundlag af en aftale herom mellem denne og leverandøren af tjenesteydelsen, jf. kreditaftalelovens § 33, stk. 3.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.5.

Til kapitel 6

§ 24, stk. 1-3, svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 12 d, der er en gennemførelse af artikel 7 i det generelle fjernsalgsdirektiv, jf. Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5963.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at den erhvervsdrivende, medmindre andet er aftalt, skal levere sin ydelse senest 30 dage efter den dag, forbrugeren afgav bestilling eller tilbud. Hvis den erhvervsdrivende misligholder aftalen på grund af forsinkelse, som skyldes, at den aftalte ydelse som helhed ikke kan leveres, kan forbrugeren hæve aftalen, uanset om forsinkelsen er væsentlig, jf. *stk. 2*. Den erhvervsdrivende skal underrette forbrugeren om årsagen til misligholdelsen og om retten til at hæve. Af *stk. 3* følger det, at hvis forbrugeren hæver aftalen i medfør af *stk. 2*, skal den erhvervsdrivende tilbagebetale eventuelle forudbetalte beløb snarest muligt og senest 30 dage efter, at den erhvervsdrivende har modtaget forbrugeren meddelelse om ophævelsen.

Ligesom efter gældende ret vedrører bestemmelsen alene fjernsalgsaftaler om varer og ikke-finansielle tjenesteydelser.

Af *stk. 4* følger det, at reglen ikke finder anvendelse på fjernsalgsaftaler vedrørende de i § 9, stk. 2, nr. 1-3 og 5, nævnte varer og tjenesteydelser. Det drejer sig om visse køb af levnedsmidler og andre varer til husholdningens løbende forbrug, jf. nr. 1, visse aftaler om indkvartering, transport, forplejning og rekreative fritidsinteresser, jf. nr. 2, samt aftaler om opførelse af bygning og om visse rettigheder over fast ejendom, jf. nr. 3 og 5.

Der er med undtagelsesbestemmelsen i 24, stk. 4, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, tale om en ændring i forhold til gældende ret, idet reglen om den erhvervsdrivendes opfyldelse af aftalen efter gældende ret også gælder i

disse tilfælde, jf. den gældende lovs § 10 d modsætningsvis. Den foreslåede undtagelsesbestemmelse har hjemmel i det generelle fjernsalgsdirektivs artikel 3, stk. 2, jf. artikel 7, stk. 1.

For så vidt angår de i § 9, stk. 2, nr. 3 og 5, nævnte tilfælde har undtagelsen hjemmel i fjernsalgsdirektivets artikel 3, stk. 1, 3. pind. Der er tale om en videreførelse af de gældende regler i forbrugeraftalelovens § 10 c, stk. 1, nr. 2 og 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.6.

Til kapitel 7

Til § 25

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende lovs § 14, dog således at der af forenklingssunde foreslås en sammenskrivning af de gældende regler i § 14, stk. 2 og 3.

Om den gældende bestemmelse, der stammer tilbage fra den oprindelige lov af 1978, henvises til Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 772 ff.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.7.

Til § 26

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, der er indsat ved den oprindelige forbrugeraftalelov af 1978.

Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen i Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 777, hvor det anføres, at det følger af almindelige regler, at forbrugeren vil have krav på tilbagebetaling af beløb, der er betalt for en periode, der ligger efter tidspunktet for aftalens ophør ifølge opsigelsen. Når man alligevel fandt det rigtigt at optage en udtrykkelig bestemmelse herom i loven, var det dels for at fastslå, at tilbagebetalingen skal ske straks efter opsigelsen, dels for at hindre forsøg på at afskære tilbagebetalingskravet gennem optagelse af en hertil sigtende bestemmelse i kontrakten.

Til kapitel 8

Til § 27

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 13, dog med tilføjelse af en henvisning til direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Der er tale om en gennemførelse af artikel 12, stk. 2, i det generelle fjernsalgsdirektiv og af artikel 12, stk. 2, i det finansielle fjernsalgsdirektiv. Om den hidtil gældende bestemmelse i lovens § 13 henvises til Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5963 f.